

ringen har manglet rådgivning i det spørgsmål. Vi har fra starten sagt til den danske regering: Læg forhandlingslinjen om. Gå sammen med de lande, der kunne have en interesse i at blokere for det, der sker, nemlig denne magtkoncentration i Unionen.

Men det ville man ikke. Man vil ikke gå sammen med f.eks. Storbritannien. Næh, man vil lægge sig i kølvandet på Tyskland, fordi man håbede, at Tyskland ville bane vejen for de danske mærkesager. Det ville Tyskland selvfølgelig ikke. Det er ikke kansler Kohls konservative politik at støtte en socialdemokratisk dansk regering i at få gennemført miljøbeskyttelse; selvfølgelig er det ikke det.

Derfor var og blev og er den danske regerings forhandlingslinje stadig væk totalt forfejlet og fører os nu frem til den situation, at man i den afgørende fase på regeringskonferencen står med ryggen mod muren. Venneløs og forladt står den danske regering i et hjørne af konferencosalen og må se på, at et stort flertal af landene fremsætter det ene forslag efter det andet, der frontalt angriber de danske undtagelser: Sammenknytning af Vestunionen og EU, fremrykning af en fælles forsvarspolitik, flertalsafgørelser i udenrigspolitikken – der er ingen ende på de forslag, der tromler ned over os – Schengen ind i EU, en overstatslig flygtningepolitik, alt sammen emner, som bringer de danske undtagelser i den yderste fare, og som fører til, er jeg bange for, og det lå også i hr. Ove Fichs indledende bemærkninger, at man fra den danske regerings side vil indgå et usselt kompromis i den sidste fase.

Jeg sendte hr. Ove Fich et brev, hvori jeg foreslog, at vi sammen skulle fremsætte et dagsordensforslag her i dag. Enhedslisten kom med en udstrakt hånd til hr. Ove Fich og Det Radikale Venstre: En række af de spørgsmål, hvorom den danske regering selv har sagt, at der her er tale om ting, som vi er imod, f.eks. disse sammensmeltninger af Vestunionen og EU, en overnational flygtningepolitik og andre ting, som vi har været enige om ikke dur, fordi det krænker de danske undtagelser, nedskrev vi fra Enhedslistens side i en dagsorden, som tog udgangspunkt i, at nok står det dårligt og trøstesløst til for den danske regering på den konference, men så kunne vi dog i det mindste være enige om, at nu stopper udsalget.

Jeg gennemgik omhyggeligt den danske regerings forhandlingsposition for at sikre mig, at det her måtte være noget, som regeringen kunne

være med til at gennemføre sammen med os. Men så modtog jeg et brev fra hr. Ove Fich, hvori der stod, at Socialdemokratiet ikke kunne støtte Enhedslistens dagsordensforslag. Hverken mere eller mindre stod der.

Jeg vil nu gerne bede hr. Ove Fich om at forklare, hvorfor man ikke kunne støtte linjen i det dagsordensforslag, som vi har fremsat, for jeg kan desværre ikke finde anden begrundelse for det end det, som hr. Ove Fich også antydede i sit indlæg, nemlig at man i realiteten lægger an til at give køb og holde udsalg og indgå et elendigt kompromis i den sidste fase, fordi man ikke tør nedlægge veto, heller ikke selv om det bliver nødvendigt for at forsvare de danske undtagelser. Man tør ikke stoppe den nye traktat med et veto, heller ikke selv om man bliver trængt ud over de grænser, som man ellers har været enig med os at andre i, at man ikke måtte gå over.

Det er det, jeg frygter: at det er den glidebane, som Socialdemokratiet og regeringen nu har anbragt sig på, fordi man simpelt hen ikke vil risikere at stå i den situation, at man ikke kan blive enig med Chirac og kansler Kohl. Det er realiteten. Man vil ikke risikere et brud med de store magter i EU, og derfor er man indstillet på, for nu at bruge et af udenrigsministerens udtryk, at gå bodsgang for de store i den sidste fase. Ellers ville man jo ikke have problemer med sammen med Enhedslisten at fremsætte et sådant dagsordensforslag, der sikrede tingene og gav regeringen et klart forhandlingsgrundlag i den sidste fase. Nu har man ikke noget forhandlingsgrundlag. Man har en dagsorden fra 1995, som ikke forholder sig til, hvad der foregår på regeringskonferencen i 1997.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg bemærkede, at hr. Keld Albrechtsen vil afvikle landbrugsordningerne, så vi kan få et frit verdensmarked for landbrugsvarer. Det er jo interessant, at Enhedslisten dermed går ind for den helt frie handel; det plejer at være omvendt. Men det var blot nævnt som et kuriosum.

Nej, det, jeg ville sige, er, at John Major jo ikke har mange venner i disse dage, men her ser man virkelig én af dem, nemlig hr. Keld Albrechtsen. Hr. Keld Albrechtsen mener, at vi skal forene kræfterne med det konservative Storbritannien, uanset at de går tværs imod danske prioriteter på miljøområdet, på beskæftigelsesområdet, på arbejdsmarkedsområdet og lignende.